



Niet officieel orgaan  
van de Albert  
Schweitzergroep

# VOORWOORD

Eindelijk een scoutkoerier.

In feite was hij eind november al klaar. Toen kwam de hamvraag. Waar laten we hem drukken? Moet geen probleem zijn, denk je. Valt tegen, blijkt dan. Elke oplage kost de groep bij een gewone printshop een slordige duizend gulden. Willen we niet betalen voor een uit de hand gelopen geintje. Want dat is het tenslotte toch, nietwaar? We gaan het anders doen. in ieder geval voorlopig. De scoutkoerier wordt als muurkrant gepubliceerd in de boerderij. Daarnaast kan een ieder die hem gratis thuis wil hebben deze gewoon gratis krijgen door het E-mail adres op te sturen naar de redactie. Dan is de volgendezelfs in kleur. Op de mogelijkheid en wenselijkheid van abbonomenten wordt nog gestudeerd. Een ieder die in staat is om 3000 stuks A3 tweezijdig te bedrukken voor vierhonderd gulden wordt overigens vriendelijk verzocht om contact met ons op te nemen. We houden ons van harte aanbevelen.

De redactie is bereikbaar! Zie de lijst achterin de scoutkoerier.

Omdat we na het gereedkomen van de originele zwart-wit versie pas overschakelden op de digitale, is er nog geen gebruik gemaakt van de mogelijkheden die deze vorm toelaat. Bij de volgende aflevering die voor het voorjaar geplant staat hopen we daar meer mee te kunnen doen.



# DE KOSHARE TRAIL.

Om te beginnen voor de buitenstaander of nog onbedorven lid. Wat is de Koshare trail? Dit is de ultieme uitdaging voor de Scout op leeftijd (of ex Scout just for good old times sake) Het begint ieder jaar weer met het aanmelden: over het algemeen wordt het je niet gevraagd maar wordt je gewoon opgegeven door deze of gene puur alleen omdat je het jaar daarvoor ook meeliep. In de weken die volgen begin je te zoeken naar een excuus om niet mee te gaan (in deze is alles toegestaan (er gaan zelfs verhalen van zelfverwonding)) als je er geen gevonden hebt dan komt de Zaterdag steeds nader. Je begint het weer bericht steeds meer te volgen en je gedrag wordt allengs stoerder (het is toch de tocht voor de echte mannen en vrouwen) Dan komt de middag van het pakken de eerste keer neem je nog extra kleren mee en zo later weet je wat echt belangrijk is en ga je prioriteiten stellen (minimaliseren?) Dan het vertrek naar Utrecht Fort Blauw Kapel verzamelen in een rokerig hol (de haard brand) nog even een laatste warme kop soep en een broodje straks kan het niet meer. Dan wordt je bus omgeroepen en stap je in waarheen?

Eenmaal onderweg komt het gevoel weer op, waar ben ik aan begonnen, volgend jaar doe ik het niet meer. Als de bus eindelijk na lang zoeken het begin punt vindt (het is gebruik dat de buschauffeur de weg kwijt raakt) stap je uit. Het is donker en er is de lucht van aangebrande chocomel.

Je krijgt je route beschrijving en je vraagt je weer af waar waarheen waarvoor, en je begint te lopen, te regenen, nat en koud te worden. Als je het bijna niet meer ziet zitten is er de worsten post Wat kan een warm broodje knakworst toch lekker zijn vooral met een hoop vet en ketchup. Wanneer je weer enigszins van je frustraties (waar jij denkt dat de route fouten bevat) en aangesterkt bent ga je weer op pad. Dan kom je tot het punt ik weet het niet meer. Er is een geluk de nood envelop met daarin een kopie van iets wat een kopie van een stafkaart moet zijn maar het regent dus je loopt weer fout maar dan blijkt dat al die jaren training en volharding niet voor niets zijn, je haalt het eindpunt en dan, dat eerste glas.... Na het tent opzetten (een wijs man zet eerst zijn tent op, want hij weet dat het alleen maar moeilijker wordt) ga je samen met alle andere deelnemers stoere verhalen ophalen.... en het tweede zware deel doormaken tot de ultieme uitdaging de volgende ochtend op tijd kaartjes bemachtigen voor de eerste bus terug en thuis... slapen.

P.S. mijn felicitaties voor de zeeverkenner (leden) die de tocht in 4,5 uur gelopen hebben zonder noodenvelop.

Lex Vroemen

# NIEUW SYSTEEM MET WACHTLIJST

Volgens onbevestigde bronnen gaat in bestuurlijke kringen een nieuw en tamelijk revolutionair idee rond dat een einde moet maken aan zowel het probleem van de wachtlijsten als het tekort aan leiding. Voorlopig cirkuleren er verschillende versies en ook de details zijn nog geenszins uitgewerkt maar het idee is te goed om links te laten liggen.

Grofweg gaat het om deze regels:

Ouders die een kind op de wachtlijst hebben staan kunnen hun kroost vooraan op die lijst krijgen door:

- 1 Leiding worden. Na drie maanden proef wordt gekeken of de ouder als leider geschikt is. Deze verplicht zich voor minstens twee jaar als leider op te treden.
- 2 Klussen. De ouder helpt mee aan het onderhoud. Daarvoor zijn punten te verdienen. Na het behalen van voldoende punten stijgt het kind in de lijst.
- 3 Vervoer. Voor veel troepen en hordes is het vervoer naar verre bestemmingen onmogelijk wegens de hoge transportkosten. Ook hier zijn naar rato van de afgelegde kilometers punten te verdienen.
- 4 Grof geld. Heeft altijd over de hele wereld gewerkt en waarom zal de Albert Schweitzer Groep een uitzondering maken? Voor een snelle toegang moet dan wel aan een bedrag van zes cijfers gedacht worden.
- 5 Leiders zonder kroost verdienen punten die overdraagbaar zijn. Dit maakt het leiderschap ook aantrekkelijk voor studenten die altijd om een voordeeltje verlegen zitten en hun dure tijd ook met bijbaantjes kunnen vullen. De punten moeten dan via een centrale bank verhandelbaar zijn. Koers van de kindpunten kunnen probleemloos dagelijks bekend gemaakt worden via Interhet. Dit zorgt tevens voor een mooi bijeffect middels een vicieuze cirkel. Immers hoe beter de leiding, des te gewilder de plaats, des te duurder deze zal zijn, des te meer een leider verdient.

Bij de redactie gaat dan onmiddellijk het idee rond om maar meteen met een eigen spaarkaart en zegels te komen. Om de onvermijdelijke fraude te voorkomen wordt gedacht aan een digitaal systeem met klantenkaarten en barcodelezers. Er zijn bij de landelijke grootgrutters voorbeelden te over van doordachte spaarsystemen.

Blijft noch een gat in de regelgeving over, het kind zelf. Alleen wanneer het kind tijdens een officiële plechtigheid gemerkt wordt door bijvoorbeeld een barcode in het oor of een chip die onderhuids wordt aangebracht is te voorkomen dat er wildvreemde kinderen zomaar als lid aangebracht worden via een simpele wisseltruuk. Wie bewijst tenslotte dat het echt een kind van een leider of klusser is? Hier valt natuurlijk ook te denken aan DNA testen in combinatie met vingerafdrukken.

Wij van de scoutkoerier houden u op de hoogte.

# OPZIENBARENDE ONTDEKKING

Vroeger met Duitse en Franse les moesten wij ons bij elk zelfstandig naamwoord afvragen of het mannelijk of vrouwelijk is en hoewel de schooldagen achter ons liggen begint de vraag in ieder geval op de boerderij en vooral in de kledingkist bijzonder actueel te worden. De kist wordt namelijk voller en voller. Onder de leiding is er bijna niemand meer die gelooft dat het uitsluitend vergeten kleding is. Het is gewoonweg te veel! Vandaar dat we tot de opzienbarende conclusie zijn gekomen:

Op een of andere manier is kleding in staat zich te vermenigvuldigen.

Nu is nader onderzoek natuurlijk wel geboden voor we met het resultaat in het gezaghebbende Nature staan. Allereerst is het zaak de meest vruchtbare kledingstukken vast te stellen. Voorlopig lijken de T-shirts en de sokken de meeste kans te maken. Het sti(n)kt van die dingen! Pas dan komt het uiteindelijke doel in zicht. Het kweken van elk gewenst kledingstuk. Op deze manier hopen we in de toekomst alle leden van gratis uniformen te voorzien.

Moeten al die ouders natuurlijk niet ineens de verloren gewaande spullen van hun kroost gaan zoeken. Hoewel, daar zit natuurlijk een aspect van natuurlijke selectie aan. De meest levende kledingstukken zullen het beste in staat zijn om zich onderin de kast te verstoppen en middels het afscheiden van geurstoffen voorkomen dat ze meegenomen worden. Het uiteindelijke resultaat zal er alleen maar beter van worden! Dat ik geen flauwekul vertel kan een ieder die wel eens zijn hoofd in de kledingkist heeft gestoken beamen. Zon geur heeft gewoon niets menselijks meer! Daar zit gegarandeerd leven in. Nou moet u niet meteen zenuwachtig gaan denken dat u met het vermiste kledingstuk ook een even ongewenste als onuitroeibare levensvorm binnenhaalt. Veldonderzoek onder studenten heeft uitgewezen dat de gemiddelde wasbeurt voldoende is om alle biologische activiteit effectief een halt toe te roepen. De kleding is daarna zondermeer draagbaar en kan nog jaren dienst doen om daarna een eventueel tweede leven te eindigen als poetslap. Dat is nu eenmaal het lot van de zwakkeren in deze harde wereld. En nu niet meteen een vereniging ter bescherming van ongewenst verweesde dasjes oprichten!

*Dus iedereen, ter versterking van de soort en gratis uniformen in de toekomst, duikt in de kist en haal die vermiste kleding eruit!*

PS, We zijn nog op zoek naar sponsors om de kweekproeven, testapparatuur, onderkomens, secretaresses, bezoeken aan congressen in exotische plaatsen en de omkostenvergoedingen van alle vrijwilligers te betalen.

Gegadigden kunnen contact opnemen met de redactie van dit magazine.

# PUZZELTJE

Elk jaar zijn er weer welpen die naar de zeeverkeners willen. Met wat geluk lukt ze dat ook nog en wat blijkt dan? Het eerste jaar zijn ze onderwerp van spot omdat ze al die belachelijke termen niet kennen. Hier gaan we nu wat aan doen Hieronder staan 56 woorden die, als je die uit je hoofd kent, elke zeeverko stil zal doen zijn. Zoek ze en leer ze uit je hoofd. Ze kunnen alle kanten op staan (ook achterstevoren)

S	M	D	R	O	O	B	J	I	R	V	W	E	N	D	E	N
E	A	B	S	K	O	T	S	M	L	E	U	A	N	T	J	E
I	K	A	S	C	H	I	P	A	R	V	A	A	R	A	M	E
N	E	Z	O	H	E	R	R	O	P	E	N	E	T	K	A	O
E	N	G	I	P	F	O	K	P	S	N	I	E	S	A	S	O
N	A	A	P	E	S	A	E	F	V	C	R	E	N	T	T	O
H	Z	O	E	N	T	K	M	P	U	L	I	F	E	S	S	M
Z	O	M	E	R	K	A	A	P	V	U	R	F	E	C	M	A
T	T	Z	W	E	M	A	N	I	O	S	I	V	L	H	U	N
S	Z	E	G	A	M	E	N	U	S	O	T	M	L	U	N	
A	K	I	A	N	P	I	E	K	V	A	R	E	U	U	R	T
V	K	I	A	N	K	E	R	E	N	Z	W	N	E	R	O	O
D	L	I	J	Z	I	J	D	E	F	U	I	I	G	M	A	O
N	A	A	P	E	G	E	O	L	U	G	A	J	L	A	C	H
L	A	W	R	E	A	L	B	K	A	A	F	E	K	C	H	C
L	A	L	A	I	I	J	A	G	G	A	R	O	D	I	S	
B	L	O	K	E	J	A	A	R	D	P	L	U	N	E	R	
N	E	G	A	J	P	A	A	R	A	A	A	N	K	E	R	

# DE VRIJDAGAVOND.....

DE EXPLORERS ZATEN VOL. ER KWAM NOG MEER ANIMO. ER KWAM EEN TWEEDE TROEP. DE NAAM IS AL BEZET. DUS DE VRAAF BLIJFT: VRIJDAGAVOND,.....JA WAT EIGENLIJK?

\*\*\*\*\*

\*—————> De visie van Ed. <—————\*

\*\*\*\*\*

Voor de "Cor van Gullik"-stam geeft Ed zijn visie over hun afgelopen kamp:

---

Veel boerenkool : weinig worst, "spekjes waar waren die...Ad?"

---

Frikandellen : vrij vet

---

Spare ribs : wel hygienisch???

---

Bier : in overvloed (kan ie niet tegen, red.)

---

Friso : "ik zing er een liedje over"

---

Raymond : lekkere wond

---

Ad : "waar was de zon?"

---

Steengroeve : welke steengroeve?

---

Mayonaise : hoezo zuur?

---

Ad : zelfs 's nachts is hij actief...met zagen

---

Raymond : gaf zich gewonnen met tikkertje

---

Randy : "schone pyama? niet vallen he"

---

Edwin : "hij is niet relevant"

---

BMW : hoezo Turkenbak

---

Friso : "slaap lekker, he?"

---

Martijn : 't ligt en 't rookt

---

Frans : "bier? hoe smaakt dat?"

---

**Blijft de vraag: "Ja wat eigenlijk?"**

# ZOMERKAMP

## De Zeeverko's

Ik ben dit jaar voor het eerst met de zeeverkeners op zomerkamp geweest. Het was wel erg leuk maar wel erg zwaar en eng (vooral de leiding). Die leiding wil je gewoon niet beter kennen als zaterdag s'avonds in de bar.....eigenlijk dan ook al niet maar het moet toch maar. Zoals ik al zei was het varen bijvoorbeeld erg leuk maar ik vond dat de boot wel erg schuin en snel ging bij windkracht 3. Ik vond dat eigenlijk best wel eng. De boot ging zelfs zo schuin dat er water in de boot kwam, sinds dien hou ik niet meer zo van water. We moesten hozen en de leiding wilde nieteens meehelpen met hozen. Ze zeiden dat de boot toch niet kon zinken.....dat heb ik gezien ja. Het regende op een gegeven moment en we waren aan het varen, er kwam al weer water in de boot dus wij hozen, de leiding zat dit keer in een aparte boot en wilde nog steeds niet hozen, dus hun boot liep vol en omdat ze nog steeds niet wilde hozen kwam de leiding met elkaar, in goed overleg (al vechtend), met een *BRILJANT* plan, ja ja, ze gingen dus gaatjes in de boot boren zodat het water eruit kon lopen. (echt onze leiding weer). Maar goed wij dus de hele volgende dag bezig geweest met het lichten van *hun* boot. Lekker gezellig dus.

Op dinsdag werd ik gedoopt samen met nog een paar andere stramme jongens. De kampdoop was helemaal niet leuk want we moesten geblinddoekt door de modder heen kruipen en ik heb een hekel aan modder. Verder moesten we ook nog een bier met azijn drinken, zonde van het bier dus. Ik hoop echt zelf nooit een kampdoop meer te ondergaan.

Op woensdag moesten we een heeeeele lange en heeeeele zware dropping lopen. We moesten eerst al om negen uur naar bed, een uur eerder als normaal,

dus toen we eindelijk sliepen werden we weer van ons matje getrokken (om een uur of twaalf) we werden geblinddoekt achter op gehuurde fietsen de boot ingereden en vervolgens gedropt op een eilandje waar we een bord vonden dat we op de Neeltje Jans zaten of zo. Rot eiland ze hadden niet eens een bar of zo iets, iets waar je cola kon krijgen. De dropping duurde ook heel erg lang, we konden de weg niet terug vinden dus werden we na twee uur al weer opgehaald door de politie want die apen vonden het niet eens goed dat we de deltawerken lek hadden gemaakt. Ze zeiden dat wij een of ander vaag woord waren of zo, iets van *VANDALISTEN* of zo iets. Toen werden we weer opgehaald door onze leiding bij het bureau *halt*, toen kreeg ons groepje de rest van de week korvee.

Zo'n beetje iedere avond waren er een paar van onze leden en leiding die een beetje aan het freaken waren. Wat het precies inhoud weet ik nog steeds niet maar ik weet wel dat er dat er bij de een handboeien en bij de ander een zweepje in de tent lag.....ik heb het geblinddoekt meegemaakt en ik vond het best wel lekker.

De rest van ons kamp hebben we een beetje niets zitten doen, ja behalve dan het grote stramme-rot spel. Maar het beste vond ik nog wel dat we iedere dag gewoon laat naar bed mochten, wel om tien uur, en dan mochten we zelfs nog een kwartiertje met elkaar spelen.

Groetjes en tot de volgende scoutcourier, wij wachten nog steeds op de ware gebeurtenissen van het zeeverko zomerkamp.

THE TRUTH IS OUT THERE.

# ANITAPOESTER

## SPROOKJES BESTAAN NIET? HELAAS WEL ALS WE DIT MOETEN GELOVEN.

Er leefde eens kort geleden een man samen met vrouw en dochter. Helaas stierf zijn vrouw aan een overdosis exersiepillen op een houseparty en bleven man en dochter Anita over. Omdat de vader van Anita nogal vaak een tripje maakte trouwde de man opnieuw. Dan hoefde de dochter niet zo alleen te zijn. Deze vrouw had nog twee dochters. En met zijn drie'n lieten ze Anita al het werk in huis doen en noemden haar daarom ook Anitapoester. Ze waren alledrie gemeen en lui. De stiefmoeder was het ergste. Zelfs haar mooiste Aussies moest Anitapoester aan haar stiefzussen afstaan.

Op een mooie zonnige dag kwam het goede bericht dat Prins Sjonnie een houseparty zou geven en op die avond zijn Prinses zou uitzoeken. Het was voor alle meiden een spannende gebeurtenis. Anitapoester was ontzettend druk met het helpen van haar stiefzussen. De mooiste Aussies werden uitgezocht. Haren gewassen en gekamt, zijkanten bijgeschoren en sitas opgepoetst. Toen haar stiefzussen weg waren kwam Anitapoester eindelijk tot zichzelf en drong het tot haar door dat ze nu zelf niet naar het fest toe kon. Ze had zelf geen sita meer en iedereen zou haar uitlachen in haar merkloze trainingspak. Ze begon te huilen. Ze wilde ook zo graag naar het feest. Toen kwam haar petemoei die meelij met haar had. Deze beloofde haar dat ze wel naar de houseparty kon. Daarvoor moest ze wel een muis halen en een meloen. Anitapoester deed dat en gaf ze aan haar petemoei. Deze raakte de meloen aan met haar toverstafje en deze veranderde in een sita met zijspan. Ook raakte ze met haar toverstafje de muis aan en deze veranderde in een chauffeur. Nu je kleren nog want die zien er niet uit. Ze raakte Anitapoester even aan met haar stafje en deze droeg ineens de mooiste Aussie die ze ooit gezien had. Aan haar voeten droeg ze echte glazen Nike Air Super Maxies. Zo kon ze naar de houseparty. Maar

pas op, zij petemoei. Als de klok 4 uur slaat moet je weg zijn anders is de betovering verbroken. Ok en bedankt antwoorde Anitapoester en sprong in haar cita met zijspan. Op de houseparty had Prins Sjonnie haar meteen in de gaten en niet alleen de Prins maar iedereen keek naar Anitapoester. De prins vroeg haar meteen mee en samen waren ze de hele avond aan het hakkuh. Ook deelde hij een exersiepilletje met haar. Hun ogen hielden de hele avond contact. Toen zag Anitapoester dat het vier uur was. Snel haaste ze zich naar buiten en rende weg. De prins ging haar achterna maar zag haar nergens meer. De uitsmijter had alleen een meisje in een oud merkloos trainingspak gezien. Op de trap vond hij alleen nog een glazen Nike Air Super Maxie. Met deze ene schoen moest hij haar zien te vinden. De uitsmijters van de Prins kregen de opdracht alle meiden van het land deze bijzondere Nike Air Super Maxie te laten passen. En zo kwamen ze ook bij Anitapoesters huis waar haar stiefzussen probeerden hun voeten in de glazen Nike Air Super Maxie te persen. Daarna vroeg Anitapoester of ze ook eens mocht proberen. Natuurlijk zat hij als gegoten. Prins Sjonnie die buiten stond te wachten tilde haar achterop zijn sita en samen gingen ze op weg maar niet voordat haar petemoei Anitapoester nog even aanraakte met haar toverstafje waardoor ze er weer als op die avond uitzag. En zo leefden ze nog lang en gelukkig.

Frans Snel.

## HIEKEN

Lief log boek,

Vandaag alweer geen zon in om, op en rond de Tripstein zitten er vliegen, Ze vallen ons lastig, Hebben vliegen ook pyjama. Mettje voelt zich een derde wereld kindje als ze wakker wordt om dat er vliegen op haar neus zitten. Op mijn arm die ui mijn slaapzak is gevallen zitten vliegen te paren. Er ia geen reden om in bed te blijven..

Ik wil met mijn billen in de Ourthe... de hele dag. Maar zo te zien gaat dat vandaag weer niet lukken. Daarbij heeft Ad vorig jaar in de Ourthe gepoept dus durf ik niet zo goed (dit ter zijde wellicht had dit in het kampboekje gemoeten) Verderop beweegt een tentje, mijn hemel ze zijn wakker, Ik hoor nu ook al de bijbehorende geluiden.....

Marcha

Mister holland is geliquideerd (hoera we lezen de telegraaf) het gaat slecht met de huismus, dat hebben wij weer

Hara stokbroodialian...

Rond de middag vliegt er een helikopter vlak over het kamp terrein. Hij vliegt een rondje

Waarschijnlijk is Marc Dutroux weer ontsnapt. (Ik zit hier allen met 4 verkenners, we waren toch met meer....)

Marcha

Dit is echt het gaafste kamp wat ik ooit gehad heb. De hike was erg lachen. Om 18.00 uur kwamen we aan en gingen we de Jaap tenten op zetten. Je hoefde niet per patrouille te liggen. Dus ik lag met guido, oskar els bas en daar en ook mark. EN TOEN.....Echt keiharde regen dat was echt lachen. Toen schrok ik de hele tent stond boven aan bol. De tent van Frans enzo lag al plat en die van JP lekte alleen als een zeef en iedereen kwam bij ons in de tent . En toen gingen we weg en de regen stopte al. Het was rond zevenen geloof ik en we hadden erg honger.

Lieve elsje

Zoete nief, zwoele idylle

Jou b.h.'s zijn om te gillen

Ook al zijn ze nog zo klein

Ik wou dat ik jouw b.h. kon zijn

Het overweldigde zomerkamp in de Ardennen. Begint op een zaterdag waar een aantal stramme leiding mensen een jas op proberen te zetten. Deze proberen daar bij een aantal kindjes te begeleiden en een goed zomerkamp te bieden. Ook hierbij speelt muziek een grote rol  
Daarbij zij er ook een aantal kenmerken va het vo-

rige kamp vage, en nog komende bonte avond die de sfeer opvallend verbeteren.

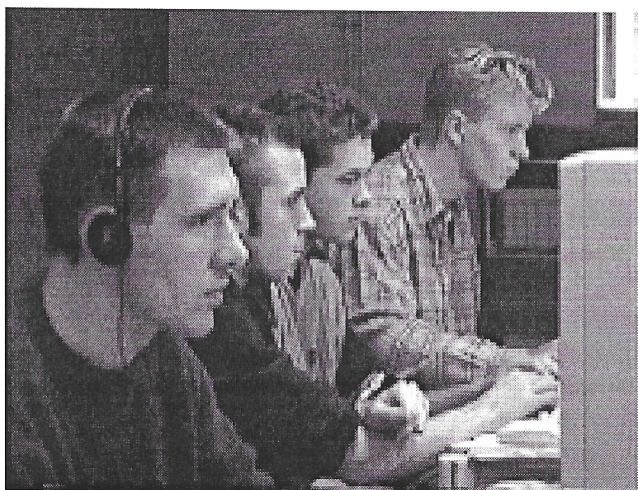
Om niet te vergeten zijn er ook dit kamp weer de bikkels te herkennen, dit werd doormiddel van een onverwachte dropping gemekt, wat tevens het begin was van mijn verjaardag. Over die dag zou ik dit hele boek wel vol kunnen schrijven want het was een onvergetelijke dag. Ook leuk is het om hierbij te vermelden dat een goed traditie, het zwemmen in de rivier werd volgehouden (door sommige) Eigenlijk zou je niets liever doen dan nog even 6 uur doorslapen maar lekker fris zwemmen kan geen kwaad. En vergeet het genieten van het sigaartje na het avond eten niet.....

Logboek, 11 juli 1995 21.00

We zijn terug op het basiskamp, 300 meter van de Ourthe. De omstandigheden zijn bar en onze rantsoenen bestaan uit een prei en een banaan. Gisteren haperde de terreinwagen van Siebren. Het zou een ramp zijn geweest als hij werkelijk kapot was geweest. Het verblijf hier in de jungle zou rampzalig zijn geweest. , Temeer daar we het survival handboek noodgedwongen al hadden gebruikt voor het kampvuur. De nachten in het oerwoud zijn lang en koud. We staan inmiddels op minder goede voet met de inboorlingen die vinden dat we niet in bomen moeten zagen. Wetenschappelijk gaat het de expeditie echter voor de wind. We hebben al diverse uitzonderlijke rituelen van de onderzoeks kolonie op video vastgelegd, Bert Haanstra en Lenie 't Hart zullen jaloers zijn. Het is fantastisch om te zien hoe de kudde zich in haar oorspronkelijke, natuurlijke biotoop weet te handhaven. Alsof ze nooit zijn weggeweest. Heb vandaag Artis en Blijdorp gebeld en zij waren erg enthousiast over de resultaten van het uitzettingsprogramma. Tot nu toe hebben we slechts een uitvaller, die we aan een dierentuin in Elba hebben verkocht. We zetten de faunawereld op z'n kop.

# JOTA / JOTI '98

*Oftewel een aankondiging voor de nacht van de kleine oogjes in het weekend van 6 en 7 maart 1999, welkom op afspraak*

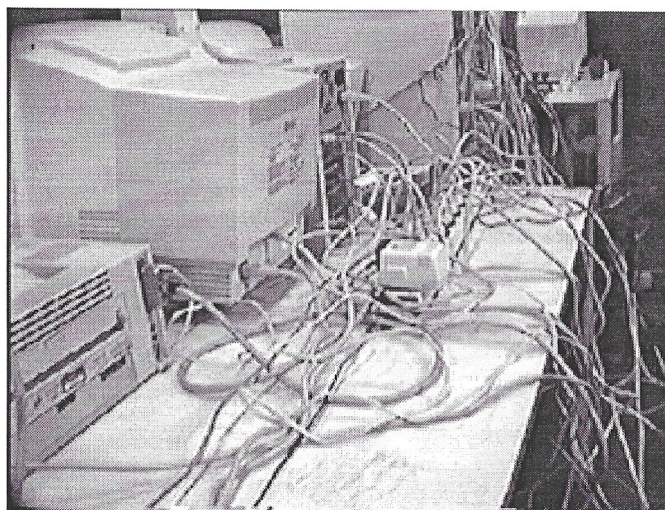


In een grijs verleden was er de JOTA. Scouts over de hele wereld waren een weekend lang bezig om met behulp van even omvangrijke als gecompliceerde kortegolfapparatuur via de ether (zo heette dat toen nog) met elkaar in contact te treden. De ontvangstkwaliteit was over langere afstand vaak dermate slecht dat er terug werd gegrepen naar de rudimentaire lange en korte piepjes ofwel morse. Ironisch genoeg zijn het de nog simpelere eenen en nullen van modem en internet die deze techniek in een paar jaar tijd naar de achtergrond hebben gestuurd.

Aan de andere kant, waar is de romantiek gebleven van de gepioneerde masten met daaraan ellenlange antennes. De grote stalen kasten vol opgluoiende lampjes en onbegrijpelijke metertjes die enkel door specialisten bediend konden worden, ze zijn niet meer. Een rij computers via een enkel en o zo dun kabeltje aan het telefoonnet verbonden geeft een hele groep scouts de mogelijkheid om via een speciale babbelbox met medescouts over de hele wereld te praten. In een taal naar keuze. Gewoon leesbaar in plaats van onbegrijpelijke morse of als je geluk had, een stem die altijd in een kathedraal leek te praten met een waterval naast zijn microfoon. Niet dat er nu veel zinnigs gezegd wordt. Wat dat betreft hadden de leden twintig jaar terug nog het excuus van onverstaanbaarheid. Al met al was

het een lange nacht. Voor iedereen die aanwezig was bleef er gelukkig meer te doen dan enkel chatten met scouts.

Twee maal per jaar organiseren de Explorers een computernacht. Rond half oktober is dat de JOTA en in maart de NACHT VAN DE KLEINE OOGJES. Waar de JOTA nog een oorsprong in de radiotelefonie heeft en er (op beperkte schaal) nog gediscussieerd wordt met leiders van over de hele wereld is de oogjesnacht alleen voor Explorers en mensen met een computer. We hebben het wel eens eerder aangekondigd en wegens overweldigend succes doen we dat nu weer. Zo'n nacht begint op zaterdagmiddag als de welpen vertrokken zijn. We bouwen een hele grote cirkel van tafels in de deel en zetten een aparte (kracht)stroomtoevoer in het midden, da's nodig. Voor het donker is staan er een gevarieerd assortiment aan PC's en Apple's warmte te produceren. Wie een netwerkkaart heeft sluit zich aan om via een server zich aan de betere netwerkspelen te wijden. Wil je jouw kunsten op het ge-



bied van dtp, databases, internet of simpelweg tekstverwekken laten zien, ga je gang. Wil je een virus oplopen, dit is de plek. (Shit een virus! Dit klonk deze JOTA voor het eerst door de deel) Om te zorgen dat er een plaatsje vrij is voor je dient men alleen vooraf te reserveren.

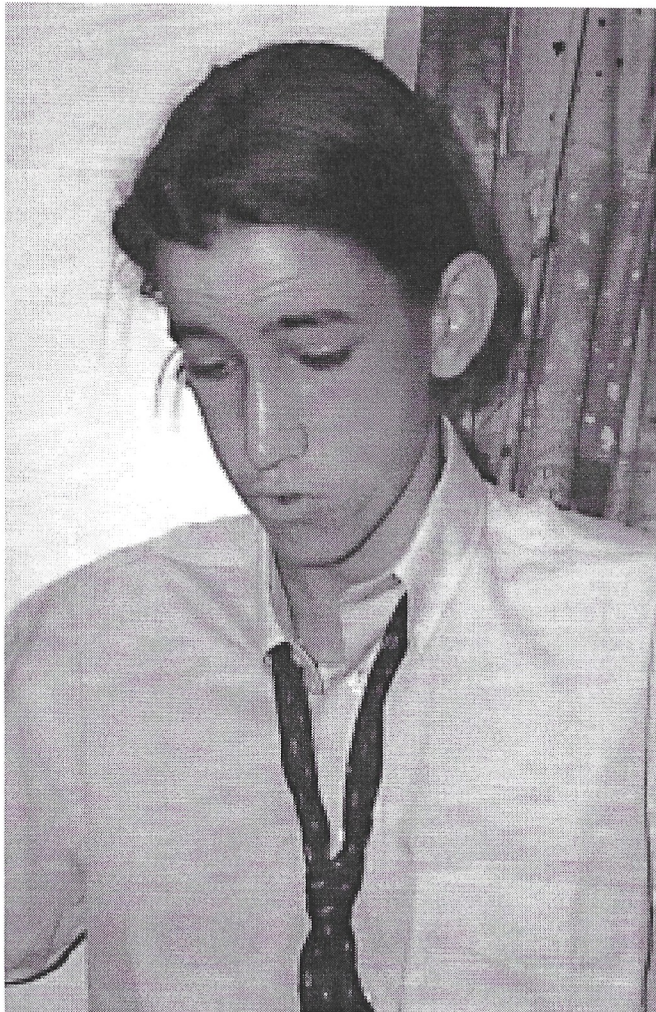
**DAAR STOND TIJDENS DE JOTA,  
EEN VIDEOCAMERA,  
DAAR KEEK IEMAND IN,  
EN HEB JIJ NOU JE ZIN,  
ALS JE MET JE GEZICHT OVER DE WERELD  
GA.**



# EXPLORERS ZOMERKAMP

's Avond' zaterdagavond. het wordt zo donker en het is nog aangenaam warm. Dat is sinds mei niet meer voorgekomen. Geluk dus. Menno en ik komen net terug van kampoverleg. Blijkt dat het hele terrein vol zit met explorers of venture-scouts. Da's ook Engels en verder hetzelfde. Behalve dat zij voor de hele week drooggelegd zijn. Nodigen we onszelf toch ergens anders uit. Als de avond valt stopt het kaarten en nemen de verhalen toe. Kan ook door het bier komen, of nog waarschijnlijker, door vermoeidheid. tegen twaalfen taait iedereen af en een half uur later is het stil. Dat heb ik met verkenners en zelfs met welpen op de eerste nacht nog nooit meegemaakt. De stilte is fantastisch. We zitten helemaal achterin het terrein (Het oerwoud, voor kenners) en geen burens te horen

Zondag. Als we opstaan is het nog bewolkt maar tijdens de gebakken eieren komt de zon al door en



als we eenmaal op het strand zijn is er slechts aan de einder een wolkje te bekennen. Wat doen we zoal op het strand, wel wat doen mensen in het algemeen? Niets! Inderdaad. En wij dus ook niet. Zo tegen een uur of vijf is de leiding, sorry, het begeleidingscollectief moe van al dat nietsdoen en we gaan weer terug. Voor meer rust.

De rust wordt snel verstoord door een eerste groep die van het strand terugkomt. En dat terwijl ze niets te melden hebben. Vanwege het mooie weer en een belangrijke wedstrijd op het circuit is het best wel heel erg druk op de weg van Zandvoort naar Haarlem. Lex en ik moeten de bus nog terugbrengen naar Woerden. We besluiten dat tot vanavond uit te stellen..

Menno gaat straks nasi maken en de ingrediënten zijn er net als gisteren naar om tot een smakelijk geheel te komen. Gisteren hadden we trouwens macaroni met een zelfgemaakte, en trouwens weer uitstekend gelukte tomaten-basilicumsaus. Zijn er nog van die zombies die er onmiddellijk currysaus over pletteren. Iedereen begrijpt dat zulk gedrag om disciplinaire maatregelen vraagt. In dit geval de afwas. Dat wordt nog wat, later deze week.

Het recept voor de macaroni voor 4 personen. Neem 1 kilo tomaten, het liefst pomodores en hoe rijper, hoe beter. In plakjes snijden en bakken in olijfolie met een teentje knoflook. Snij een, liefst gele, paprika tot dunne reepjes of ringetjes en voeg die toe. Zet dan het vuur laag en laat het geheel een uurtje rustig pruttelen tot de saus ingedikt is. Knip verse basilicumblaadjes (zes of meer) af tot smalle reepjes en voeg die toe. Peper en zout naar smaak toevoegen. Mocht de saus te licht en of te waterig zijn dan doet een blikje tomatenpuree wonderen. Kook ondertussen de macaroni volgens de voorgeschreven tijd. Afgieten en enige druppels olijfolie eroverheen om klonteren te voorkomen. De leden vonden het lekker.

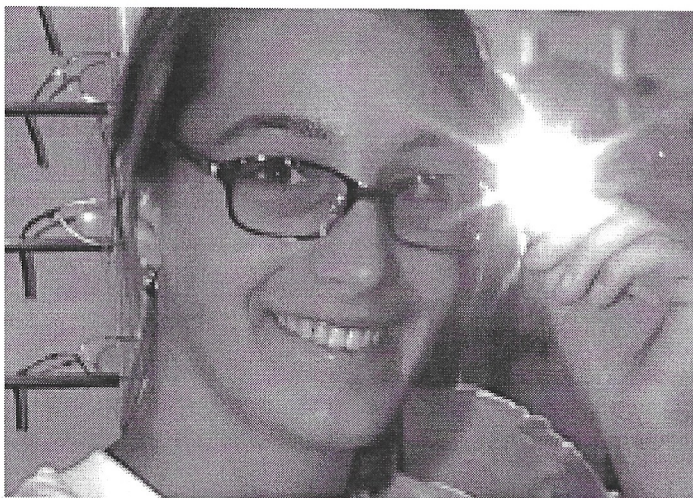
Pauline komt, gezeten in de fietskar, de helling afgevlogen. Blondie fungeert als motor/bestuurder en laveert haar met een zeker gevoel voor doodsvrechting tussen de bomen door om fraai driftend

voor de jas tot stilstand te komen. Menno en Lex zijn met koken begonnen. Martijn kijkt toe. Menno trouwens ook. Net koken met sterren, maar dan zonder sterren. Robbie komt er ook bij met zijn laptop. Een heel chique apparaat. met windows 95 en een kleurenscherm. Hij heeft een mooie verzameling foto's erop staan. Als ik op mijn horloge kijk zie ik dat het reeds twaalf is geweest en dat het tijd



is voor andere dingen, zoals slapen.

Maandagmorgen. Het ontbijt en het corvee hebben dermate veel voeten in aarde dat het tegen een uur is voordat we op weg gaan. Gisteravond is Tim aangekomen. Rechtstreeks doorgereisd vanuit Oostenrijk en vanmorgen was Elsbeth daar ineens. We zijn nu dus helemaal compleet. Na het ontbijt de groepsfoto in speciaal t-shirt. We gaan wanted spelen vandaag en na een korte uitleg gaan de drie groepjes op pad. Wij volgen wat later om ze vervolgens de hele dag niet meer te vinden. Op die ene groep na dan die zo onfortuinlijk was recht op ons af te lopen. Achteraf bleek dat de andere twee groepen het begrip speelruimte wat al te vrij hadden geïnterpreteerd want die waren aan de andere kant



van Zandvoort gebleven. Tegen zessen was iedereen weer tezamen en konden er boodschappen gedaan worden. Je laat de kids het zelf uitzoeken en ze komen met drumsticks en voorgebakken aardappelschrijffjes aanzetten. Fles knoflooksaus erbij en klaar. De temperaturen zijn nog steeds hoog en een groep gaat na het eten de avondcorvee uitvoeren. Het is tenslotte reeds tien uur. Bij terug-

komst staat de koffie klaar en wat later komen de buren op visite. Zes explorers van een groep uit Uchelen met een krat bier. Als ze ergens na tweeën weer aftaaien is alles op. Het was erg gezellig.

Dinsdag

Op een of andere manier komt de dag maar moeizaam op gang. Het is nu tegen een uur en de koffie gaat rond. Het is dan ook een soort van rustdag. We

gaan straks karten. Dat kan. Dat weten we. We hebben een bord zien staan bij het circuit. Daar gaan we dan straks verder naar zoeken. Zo niet dan blijven we aan het strand. We zien wel.

Het circuit blijkt aan alle kanten geopend en ongehinderd komen we bij de kartbaan die in het midden van het terrein gelegen is. Hier is echter niemand te vinden en een bordje in de hoek zegt doodleuk dat zaak gesloten is. Einde verhaal. We splitsen

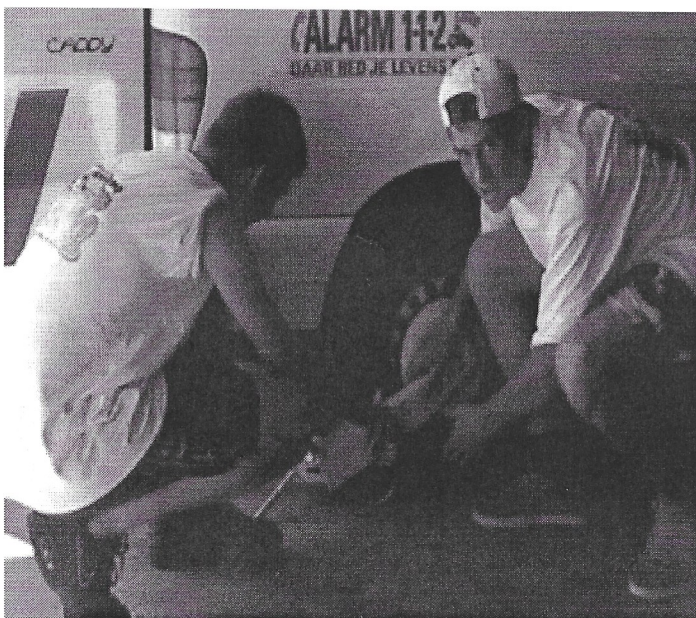
ons op en gaan boodschappen doen. Het weer is nog steeds tropisch en het is dus druk. Na de boodschappen komen we weer terug op het terrein voor een middagslaapje. De leden komen hopelijk pas tegen zevenen. Hebben we even rust. We gaan boodschappen doen. Wijnproeven staat voor vanavond op het programma en die boodschappen zijn het beroerste niet.

Voor het stokbrood en de witte wijn slagen we bij AH voor de rode moeten we toch naar de slijter.

Met fietstassen zo vol geladen begeven we ons terug naar het kampterrein. We zijn met zijn zestien en het valt zo langzamerhand niet mee om al dat voer getransporteerd te krijgen. Gisteren konden we het nog over alle leden verdelen maar deze keer dus niet. Tegen achten gaan we aan tafel waarbij Lex uitleg mag geven over zijn internationale selectie witte wijnen. Zo bij de eerste vijf, zes flessen is de aandacht er nog bij. Naderhand wordt dat minder. De avond verloopt verder rustig en bij een klein kampvuurtje wordt de koffie opgediend. Na nog wat plezierig samenzang gaan we slapen.



Woensdag. Weer zo'n dag die langzaam op gang komt. Het blijft toch een erg slaperig gebeuren. Slechts de geur van verse koffie doet de leden tevoorschijn komen. Na



het ontbijt en meer koffie loopt het tegen een uur als we richting Haarlem gaan voor een tweede ronde wanted. Je wandelt wat af op zo'n dag maar

evenzo is de oogst slechts een foto van een groep op afstand. Volgens afspraak komen we na vijven tezamen op het grote plein waarna we huiswaarts gaan. Een klein incidentje levert wat vertraging op. Een onoplettende automobiliste probeert Lex van zijn fiets te rijden. Dat lukt niet met een oud

kadettje maar zijn nieuwe fiets heeft meteen een krom achterwiel en tien spaken minder. Mens vindt in eerste instantie dat het zijn eigen schuld is en wil geen schadeformulier opmaken of

zelf naam en adres doorgeven. In tweede instantie haalt ze de politie erbij. Dom, meer oponthoud en voor haar een boete want je mag in dit land geen fietsers aanrijden. Nog ruim op tijd komen we bij de supermarkt om eten te kopen. Pannekoeken deze keer. Simpel en goedkoop. Ter vervanging van het karten hebben we bij zo'n laserquest afgesproken om elkaar morgenavond eens echt hi-tech naar het leven te staan. De fantasie onder de leden tov pannenkoeken kent geen grenzen. Als meest vermeldenswaardige geldt in mijn ogen in ieder geval een creatie van Inge en Tim die een soort roerpannenkoek met chocola en banaan samenstelden die naar het schijnt in ieder geval erg voedzaam was.

Donderdag. Het volkje gaat een dagje Amsterdam doen. Per trein de stad in. 's Avonds eten bij een pizzeria ergens in de binnenstad en daarna dus laserquest. In een oude melkfabriek zijn drie verdiepingen tot een soort doolhof omgebouwd waar je geacht wordt anderen te besluipen om deze vervolgens met een welgerichte laserstraal uit te schakelen. Met zestien man gelijk het doolhof in en dan maar mikken op je tegenstanders. Het is warm bin-

rieus uit. Na afloop blijkt uit de score dat enkelen onder ons een echte killerinstinct hebben. het begeleidingsteam eindigd ergens in de middenmoot. We blijken toch aardiger te zijn dan veel mensen denken. Of zouden we gewoon te traag geworden zijn?

Vrijdag. Cullinaire dag. Na het ontbijt, of zo je wilt, brunch, overvallen we

Appie Hein met een gigantische boodschappenlijst. Het zijn zelfs meerdere lijstjes want we hebben het menu in meerdere stukken gehakt en ieder zijn gang laten gaan. De rest van de dag wordt gevuld met voorbereidingen zoals:

- De verse vruchten schoonmaken en fijnsnijden voor de bowl.
- De verse vruchten schoonmaken en fijnsnijden voor de vruchtensoep van het toetje.
- Aardappels en groente blancheren voor de salades
- Vlees fijnsnijden en de verschillende marinades klaarmaken.

- Een afwasploeg die al het keukengerei weer schoonmaakt
- Een vuurploeg die een kruiwagen of tien vol fijn droog hout bij elkaar zoekt om houtskool te maken.
- Een tafelploeg die ook iets doet.

Tegen zes uur arriveren de gasten (het bestuur) en verzamelen we ons om de kampvuurplaats waar een dikke laag witte as voor weinig hitte en dus goeie saté zorgt.

Op deze manier gaat de avond over in de nacht en als alle schalen leeg zijn verdwijnt het bestuur weer en wordt het nog later. Zoals alle avonden is ook deze weer warm en hoewel er een omslag aange-

kondigd wordt blijft het droog.

Zaterdag. We gaan weer terug. Het geluk is met ons. We mogen alle grote spullen achterlaten voor een groep Engelsen. De kids gaan er tegen een uur of één vandoor op de fiets om rond zessen op de boerderij aan te komen. Op het moment dat ik Aerdenhout verlaat vallen de eerste druppels uit de



lucht. Achteraf zouden het er ook niet veel meer worden.

Mooi kamp toch zo?

# ZOMERKAMP MIDDAGESTA'S ONS KAMP



Nu denkt u natuurlijk hoe is het mogelijk dat de Esta's op deze vreemde plaatsen naar een sleutel gaan zoeken. Dit heeft te maken met schilderijen, nachtelijke tafere-len, stations medewerkers, soldaten, oleaten, nog meer schilderijen, en een onhandige leiding die, bij nader inzien gelukkig, water morst.

Mocht het geheel nu nog vragen oproepen dan kunt u even contact met ons opnemen. Wanneer u en wij dan genoeg tijd hebben, dan vertellen we het hele verhaal. We kunnen natuurlijk nog wel vertellen dat alles goed is afgelopen. De schat is geopend en bleek veel juwe-

Na het rampenkamp van vorig jaar, besloten we (ESTA II) het dit jaar rustiger aan te doen. Geen problemen met politie, ambulance en brandweer, behalve dan met de brandweer man die we zelf meegenomen hebben. De hulpverleners hadden toch niets kunnen beginnen tegen de geesten die ons dit jaar teisterden. Willen we zaterdag avond even een schat op gaan graven, verschijnt daar een geest die ons de stuipen op het lijf jaagt. Zondagavond verschijnt die geest weer. Hoewel de schrik van de vorige avond nog in onze benen zit, laten onze stoere Esta's zich niet kennen en besluiten we met de geest mee te gaan. Dit is maar goed ook, want nu begrijpen we wat de geest van ons wil en zijn we niet meer zo bang van hem.

We gaan op zoek naar de 3 sleutels die nodig zijn om de schatkist te openen. Op de meest rare plaatsen vinden we een sleutel. Eentje bij een oud en verlaten model- bouw- treinstation, eentje in de oude eik en eentje in een heiaardentehuis

len te bevatten. Na deze bewonderd te hebben, hebben we even overwogen of we de schat voor ons zelf wilden houden of dat we hem terug zouden brengen naar de rechtmatige eigenaar. Uiteindelijk hebben we voor dit laatste gekozen, dus togen we naar slot Zeist, alwaar ze erg blij waren met onze vondst.



Tijdens het kamp hebben we ons echter niet alleen bezig gehouden met geesten en schilderijen. De verschijning van geesten was trouwens tegen de verwachting van een aantal kinderen in. Ze verwachtten namelijk Nigel Terbrugge tegen te komen, die vorig jaar ons kamp van wat actie heeft voorzien. Het duurde ook nog even voordat deze kids door hadden dat de geest die ze gezien hadden, niet Nigel was.

De andere grote bezigheid was natuurlijk voetbal. Niet alleen op t.v., maar ook op de vrije momenten. Maar welk kamp is daar nu niet door beïnvloed.

Het is eigenlijk heel saai om te schrijven wat we allemaal gedaan hebben, want bijna iedereen weet eigenlijk al wat je zoal op kamp doet (spelletjes, nachtspeken, sportdag en bonte avond). We vertellen dan vanaf nu alleen maar dingen waarvan wij denken dat we de enige zijn die dat gedaan of meegemaakt hebben.

\* We hebben gratis poffertjes gegeten bij de Albert Heijn —> lekker

\* We hebben een dropping gedaan. Overdag zijn we ergens afgezet. Dit bleek Austerlitz te zijn. Aan de kinderen de taak om samen met een leiding die niets mocht zeggen en een noodenvelop de weg naar het kamphuis terug te vinden. Het speurtalent onder de leden is erg groot, want hoewel de groepjes bijna allemaal een andere kant uit zijn gegaan waren ze allemaal na zo'n twee uur lopen terug! —> spannend



zat allemaal popcorn in —> bah!

(Op bijgaande foto zie je hoe Niran de popcorn uit de hagelslag vist.)

\* We hebben een afscheidsfeestje en een verjaardagsfeestje van Evelien gevierd —> snik

\* We hebben een afscheidsfeestje gevierd van Niran en Sabrina —> snik, snik

\* We hebben een kampdoop gehad. Hoewel meer groepen dit doen, denk ik dat die van ons wel een van de smerigste was. Je kon bij ons van de grond en van jezelf eten —> jakkes



\* Ons dagje uit leidde ons vanwege de kou naar het Militair luchtvaart museum —> leuk

\* We hebben problemen gehad met de hagelslag. Er

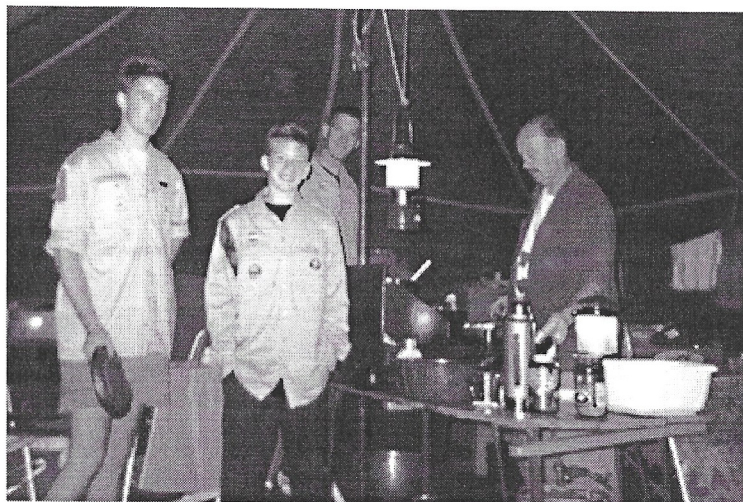
ook. Nu hebben we geen probleem meer.

Jullie begrijpen wel dat we een heel gaaf, gezellig, spannend, vermoeiend, lachwekkend kamp hebben gehad en dat het volgend jaar natuurlijk nog leuker wordt!  
Groetjes van ESTA II.

HOLP (verleden tijd van HELP)

We hadden een probleem. We hadden te veel melkpakken. Het grootste probleem was echter dat ze zo stonken. We wilde er wat leuk mee doen. We bouwden er toen een aantal vloten van. Deze bleven nog drijven

# Zomerkamp Dinsdagavond verkenner



Twee ijverige verkennertjes zeiden het volgende over het zomerkamp: Op het zomerkamp hebben bijna geen reet gedaan, omdat de leiding ook geen reet uitvoerde. Het enige wat de leiding deed was voetballen dat was dan ook alles wat ze deden. Het programma stelde ook al niks voor. De eerste dag hebben we de tenten op gezet, gevoetbald en het kamp-

dag hebben we zitten kloten en er was een disco. De disco was bij het kampgebouw. Daar zagen we lekkere wijven. De wijven kwamen uit Montfoort en waren ongeveer 12/13 jaar. (hiermee was het kamp voor Hans K al helemaal geslaagd). Een van de meisjes wilde eerst wat met Leon en daarna met Woutertje P en daarna kreeg ze wat met Danny. Danny was

de ergste verkenner. De vierde dag hebben we de eerste dag van de hike gelopen. (yes, we deden wat) De eerste dag van de hike was mooi en niet zo zwaar maar wel lang. De posten waren slecht verzorgd. 's Avonds nadat ome Ad het eten had klaar gemaakt stond er nog een klein blauw benzinebrandertje aan en Wouter vond het nodig om daarmee zijn broek in de fik te zetten. Het gevolg van dit ongeval was een ernstige tweede- á derdegraads brandwond. De oppervlakte van de wond was ongeveer 17 bij 10 cm. De vijfde dag hebben we het tweede deel van de hike gelopen. We moesten twee

keer om een meertje lopen. Dit was niet nodig, de leiding had ons te grazen genomen. Tijdens de hike zijn we naar een mooie uitkijktoren gegaan. De zesde dag hebben we gevoetbald en zijn we weereens naar de wijven uit Montfoort gegaan. De leiding vond dat wel best dat wij konstant bij de wijven uit Montfoort zaten, want dan konden ze zelf lekker voor

de tent hangen en bier drinken. De leiding was sloom, ze gedroegen zich sloom. Het recept van het kampdoop papje: Oude rijst, macaroni, pinda kaas, water, koffie, rum, jam, stroop, suiker, dode bladeren, spuig van Johan, Bram en Elias, heel veel witte peper, broodkrumels en ketjap. Even roeren tot een glad papje. En dan.....  
SMULLEN MAAR



vuur aangestoken. De tweede dag hebben we gevoetbald en het kampvuur aangestoken. De derde

# LUCHTVERKENNERS ZOMERKAMP

We begonnen in Woerden. En toen gingen we op de fiets naar Drunen, dat ligt vlakbij Den Bosch. En daar gingen we naar de Efteling, dat was echt heel leuk. We hadden ook nog een paar klapbanden met de fietsen. De volgende dag stapten we weer op de fiets en fietsten we naar Nijmegen. Toen gingen we ook nog voetballen kijken. De volgende dag gingen we om een meer kampdoop doen. Dan moest je een parkoers volgen en laatste werd je gebrandmerkt. Daar gingen we ook nog een nachtspel doen en een paar dagen daarna gingen we motorvliegen in Duitsland. Dat was hartstikke gaaf want je mocht ook zelf sturen. Daar kregen we ook nog een rondleiding. de laatste dag gingen we naar Austerlitz vlakbij Utrecht en daarna gingen we weer terug naar huis.

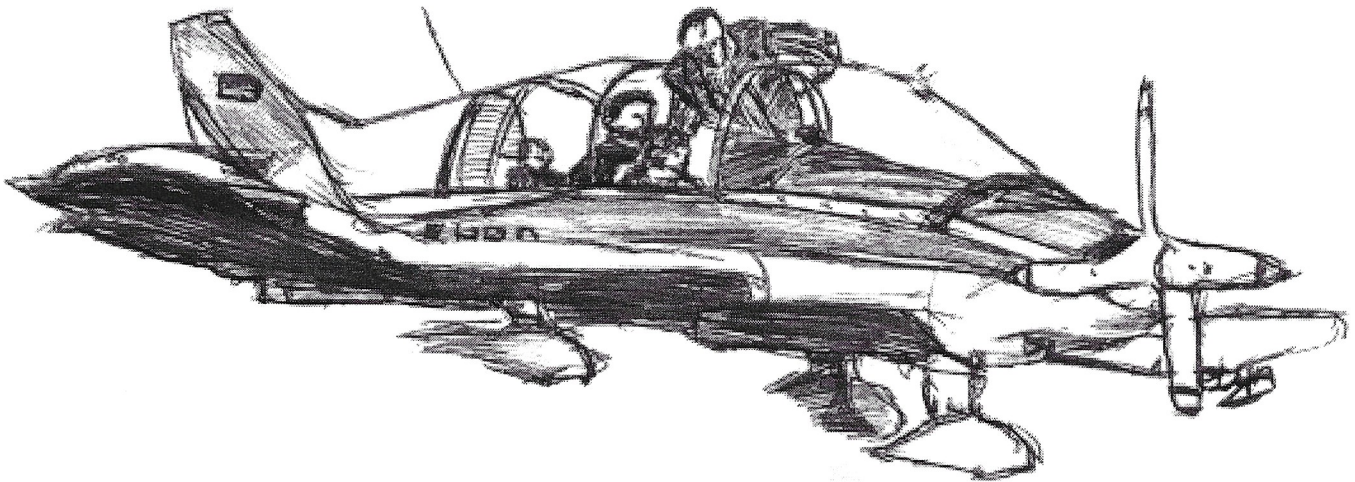
Groetjes, Paul

dropping te organiseren en men vroeg mij of ik ook mee wilde doen. Dat was een hele grote fout want een verkenners doodgooien met criminele ervaringen en vervolgens die zelfde verkenners vragen of hij mee ging op dropping was niet slim. Van alle trucs hebben we er een uitgezocht en uitgevoerd. We hebben een bijna perfecte dropping gelopen en bij thuiskomst waren we zo moe dat we meteen in onze tent zijn gaan pitten. Vervolgens begon de leiding zich ongerust te maken en zijn ze rondjes gaan rijden. Pete Green is tot 7.15 opgebleven en de tenten zijn gecontroleerd. (Ja,ja!) 's Ochtends stonden twee mannen van ons met signalement bij de politie. Reacties:

Pete Green: "Jij rat!"

Marco Beckers: "Lach lach". Hij was vroeg naar bed gegaan.

Jaap Landman: "Lekker, koffie!"



Lief dagboek,

Ik schrijf je een beetje laat maar ik weet dat je een eindeloos geduld hebt, dus ik voel me maar een klein beetje schuldig. We hebben de leiding op kamp een flinke loer gedraaid. (Oh ja? Ja!) De leiding vond het leuk om een

Jules van Baardwijk: "Goedenmorgen!"

Het enige gevoel dat bij me is blijven hangen is dat ik die nacht fantastisch goed heb geslapen.

Gegroet, gij trouwe scoutkoerier lezers!

Alex

# Donderdagavond chaos zomerkamp verslag

Een verslag uit het vieze S.A.S zomerkampboek,  
Wat betekent S.A.S eigenlijk?

Het heeft een beetje geregend, rampterrein  
Martijn 1

Zaterdag kwamen we op het kampterrein aan. Iedereen was erg enthousiast over het terrein. Als eerste gingen we spullen uit de auto's halen daarna moesten we tenten opzetten. Elke patrouille kreeg een tent. Er zijn 4 tenten, die staan allemaal op een rijtje bij de Ourthe. De tenten van de leiding staan erg ver (+/- 40m) van onze tenten af. Nadat we de tenten hadden opgezet gingen we met z'n allen het bos verkennen. Op de terugweg naar het kampterrein namen we allemaal hout mee voor het kampvuur, 's Avonds gingen we koken. We aten gebakken aardappelen erwtjes, worteltjes, witte bonen in tomatensaus en hamburgers. Ik ging rond half 4 slapen, en ik was al vroeg weer op. Zondag was Jori Jarig. Er kwamen 2 inbecielen (frank en dave) in witte pakken. We kregen chocolademelk en taart. Als cadeau kreeg Jori zwembandjes. We werden nog gedoopt in de Ourthe. We gingen in het bos. Heel veel kinderen hadden zich au gedaan. Vincent en ik waren in een gat van zo'n 3 meter diep gevallen.

Kamp

Zaterdag gingen we weg naar België. Het ging erg snel toen we er waren zijn we de tenten opgezet en gezwommen. Voetbal was te gek Nederland heeft gewonnen met 2-1 te gek he.

We hadden maandag een hike gelopen, was erg gaaf maar best moeilijk. De hare krisnas zijn erg raar, maar wel een gaaf kapsel. We moesten van Jaap tenten een bruikbare tent maken het ging best wel goed tot dat het ging regenen.

Oscar

°zaterdag kwamen we na een lange rit op het kampeerterrein aan. Het is een weiland vol koeienvlaaien en het was dus moeilijk een plek zonder vlaaien te vinden. De tenten staan nu gezellig in een rijtje langs de ourthe. Zondag was de verjaardag van Jori. Frank en dave kwamen in Witte pakken een eucharistische dienst houden. Verder hebben we nog levend stratego gedaan. We waren een beetje verdwaald en hebben ons kaartje moeten gebruiken om terug te komen. Maandag moesten we vroeg ons bed uit omdat we een hike gingen lopen. Er zaten wel een paar foutjes

in en Bas was daardoor door ons bijna vermoord. Uiteindelijk kwamen we toch nog bij de Hare Krishna's aan. 's Avonds zijn we nog even leuk bij de Hare Krishna's langs gegaan. Ze zagen er maf uit, kaal met een staartje. Iwan was ook vandaag jarig. We moesten een tent maken om onder te slapen. Helaas waren dit Jaap-tenten. Het dak kwam naar beneden en het lekte super erg. We hadden het grondzeil over ons heen getrokken als slaapzak. De tenten stortten in en we vluchten naar de tent van Oscar, die nog wel overeind stond. We besloten terug te pendelen naar het kamp terrein. We werden met auto's terug naar het terrein gebracht. Daar werden we door Marcha gedwongen om te slapen (in een zeiknatte slaapzak). Ik heb nu mijn slaap ingehaald en voel me weer fit. Nu beginnen we met koken. Groetjes Linda

Part 1

Dit is mijn globale\* verhaal over dit kamp. Zaterdag kwamen we aan in dit oord, we hebben tenten gebouwd en ons moe gemaakt. s'zondags hebben we hier rondgehangen en de Outhe onveilig gemaakt Maandag hebben we een vermoeiend Hike gelopen. En toen we het eindpunt bereikt hadden gingen we naar de Hare Krishna's (dat is familie van Jaap) dat zijn kale batsen met een staartje een roze jurk aan.

S'avonds moesten we onder Jaap tenten slapen maar die stortten na 2,06 uur in. Vandaag hebben we geen reet uigevoerd en we zijn naar de stad (barvaux) geweest.

\*= vaag

\*\*= kriptische omschrijving

Frank

HATSA.....

ALLLO.....

ELEKTRISITEIT.....

GEEN LEVENDE BOMEN KAPPEN

ZELD ETEN KOPEN AANBIEDING MAAR TOCH NIET

ERG LASTIG DAT PIOJAPEN

RARE JONGENS DIE LEIDING

ZOMERKAMP AVEC;

GUIDO, MARK, FRANK, ELS, STEPHAN, OSCAR, BAS, JORI, MARTIJN, MARTIJN, RICARDO, REURT (zeg maar ruurd) J.P. DAAN, IWAN, TIJS, FRANS, LINDA, TIJMEN, CHRISTIAAN.

EN ALS LEIDING SIEBREN, FRANK, MARCHA, METTJE, CHRISTIAAN (DAVE) EN VINNIE

LEKKER WINDJE KOUDE HE WARM HE ZAL IK ER NOG EEN LATEN.....

# I N F O R M A T I E

De scoutkoerier wordt gemaakt, samengesteld en verspreid door de Explorers.

Contactpersonen:

Zeeverkenners	: Jos Slagter	0348-420374
Dinsdag verko's	: Roel Pijnacker	0348-411119
Luchtverko's	: Pauline van Steijn	0348-419172
Donder.verko's	: Elsbeth van Elk	0348-410083
Zat.morg.welp	: Robbie Wiegmans	0348-415203
Zat.midd.welp.	: Onno Schmitz	0348-417919
Ochtend Esta's	: Johan v. Rootselaar	0348-420634
Middag Esta's	: Olaf Schuur	0348-414863
Bevers	: Harry Smorenburg	0348-414863
Vrijdag dingen	: Lex Vroemen	0348-483106
E-mail adres	: <a href="mailto:jp.vroemen@hetnet.nl">jp.vroemen@hetnet.nl</a>	